

- veniai* (*Casopis Česk. Spol. Ent.*), 48 : 11—14 (Tsjechisch met Frans résumé).
- , 1952, The origin of the holarctic species of the genus *Amara* Bon. *Acta Mus. Nat. Prague (Sborník Národn. Mus. Praze)* 8 B, (4): 3—23.
- HORION, A., 1941, Faunistik der deutschen Käfer, Band I, Adephaga-Caraboidea.
- , 1954, Koleopterologische Neumeldungen für Deutschland. *Deutsche ent. Zeitschr.* 1 (n.F): 1—22.
- JEANNEL, R., 1942, Faune de France, 40, Coléoptères Carabiques II. Paris.
- KULT, K., 1943—'44. Nálezy nových nebo vzácných Carabidů ze střední Evropy. *Sborník Ent. Odd. Zem. Mus. v. Praze*, 21—22 : 373—379 (Tsjechisch met Latijnse samenvatting).
- , 1948, *Amara meschniggi* n.sp. and some notes on Czechoslovak Carabidae (col.). *Acta Soc. Ent. Českosloveniai (Časopis Česk. Spol. Ent.)*, 45 : 22—34.
- LINDROTH, C. H., 1945, Die Fennoskandischen Carabidae. *Göteborgs Kungl. Vetensk. Vitt. Handl.* 4 (1), 709 p.
- , 1949, *Ibid.* 4 (3), 911 p.
- MOORE, B. P., 1957, The British Carabidae (Col.), part. I. *Ent. Gazette* 8 : 129—137.

Vlinders weken. Een noodzakelijk kwaad, dat bovendien nogal eens geen al te beste resultaten oplevert. In het nieuwe Franse tijdschrift *Alexanor* (1 : 99—102, 1959) beschrijft Y. DE LAJONQUIÈRE een methode, waarbij de dieren even soepel worden als verse exemplaren.

Nadat de vlinders normaal geweekt zijn, worden ze met een fijn injectiespuitje ingespoten met een druppel ammoniak. De naald wordt of onder de roltong horizontaal naar binnen gestoken of achter de speld tussen de poten schuin naar achteren en zo diep mogelijk naar binnen, zodat de gehele thorax met ammoniak gevuld wordt. Voorzichtig spuiten, zodat onmiddellijk gestopt kan worden, zodra de ammoniak ergens naar buiten treedt. Deze verdampt weer, zonder sporen na te laten. Na een paar minuten is de vlinder zo week alsof hij vers gevangen was. Dat betekent dus, dat als alle geweekte vlinders ingespoten zijn, de eerste al klaar is om opgespannen te worden.

Witte vlinders (*Pieriden*, *Parnassius*) worden geel, doch deze tint verdwijnt weer geheel. Vlinders in vouwpapertjes na het weken tussen de benen van een pincet nemen, inspuiten, onmiddellijk daarna aan de speld steken en opspannen. Zeer kleine of niet voldoende geweekte dieren op een veerkrachtige ondergrond leggen en de naald loodrecht in het midden van de zijkant van de thorax steken.

Dieren, die niet geweekt kunnen worden (groene, blauwtjes, die vlekken) op veerkrachtige ondergrond leggen, op de zijkant van de thorax met het spuitje een klein druppeltje ammoniak aanbrengen, met een fijne speld (00 of 000) dwars door het druppeltje de thoraxwand doorprikken. Enige minuten onder een omgekeerd glas laten liggen, zodat de ammoniak naar binnen kan dringen. De vlinder begint nu al week te worden. Is dit niet voldoende, dan één of twee keer herhalen, of het spuitje in de thorax duwen, maar uiterst voorzichtig spuiten, want als nu ammoniak naar buiten treedt, verkleurt de basis van de vleugels of het abdomen onverbiddelijk.

Op p. 193—197 behandelt de schrijver het lijmen van de opgeweekte vlinders, waardoor het trekken later voorkomen wordt. Dit moet met een zeer klein druppeltje celluloselak vòòr het opspannen zowel aan de onder- als aan de bovenkant gebeuren, vlak aan de wortel. Dan drie dagen drogen bij een temperatuur van 40° C en de vlinder is klaar. Het klinkt alles nogal ingewikkeld, maar volgens de auteur moet het allemaal heel eenvoudig zijn.

Wat de vermoedelijke oorzaak is van het snel en volkomen week worden van de vlinder, wordt door de chemicus-lepidopteroloog J. BARRAUD op p. 158—160 van hetzelfde deel verteld. — LPK.